

Hanka Zichová: Ne vždy se zadaří

Mobilní telefon se stal nedílnou součástí našeho života. Ten můj měl odslouženo již hezkých pár let a snad proto napadlo loňského Ježíška, že mi nadělí nový mobil tentokrát dotykový, abych byla taky jednou in. Už jsem velká holka, tak si řekl o současnou simku, aby byl mobil hned, jak ho rozbalím, funkční. Šly na mě mráčky při představě, jak s ním se svými spastickými rukama budu válčit.

Nastal Štědrý den a já našla večer pod stromečkem dárek se svým jménem. Tak si to nerozmyslel. Rozbalím balíček, vyndám mobil a jakým bylo mé překvapení, když se z něj po chvíli ozvalo HALÓ. Celá zkoprnělá, jak technika zase postoupila, jsem taky řekla haló a navíc jsem přidala "Kdo volá?"

"Já nevolám, vy voláte." „Jo a koho volám?“ Chvíli jsme se dohadovali, až ten druhý zavěsil. Zaplať pánbůh, protože jak mám ukončit hovor, když je celý displej tmavý, jsem fakt nevěděla. Tak nastalo moje trápení. Můj první příchozí hovor začal vyzvánět na stanici MHD, kde jsem čekala na nízkopodlažní autobus. Nikdy jsem nebyla středem pozornosti jako teď. Spolucestující se zaujetím sledovali, jak buším do mobilu ve snaze hovor přijmout, s délkou zvonění stoupala i rychlost, se kterou jsem jezdila po displeji, v naději, že se zadaří - nezadařilo. Několik dnů se mi nedařilo hovory na mém dotykovém telefonu přijmout. Byla jsem zoufalá. Dokonce když jsem nastupovala do nemocnice, mým největším přáním bylo, aby mi můj nový mobil ukradli a já mohla používat ten starý. Bohužel návštěvy nebyly z důvodu chřipky povoleny, takže mé přání nebylo vyslyšeno.

Nakonec jsem se smířila s pro mě danajským darem. Míjely dny a pomalu ubývalo těch, kdy vítězila technika nad člověkem a přibývá dnů, kdy je mi mobil opět dobrým pomocníkem.

Milý Ježíšku, za nový telefon moc děkuji, nyní, kdy jsme se konečně skamarádili, jsem ráda, že ho mám. Když jsem loňský dárek s lehkostí mnou vlastní zvládla, nechtěl bys mi letos přinést třeba vysílačku?